

DISCAPACITAT I PREJUDICIS

Un relat de: [joandemataro](#)

Si busquem al diccionari ens dirà que prejudici “ és actitud no raonada” i prejutjar “ és jutjar sense just coneixement ”.

Podem dir, sense recances, amb la raó als llavis : ja n'hi ha prou de prejudicis, parem ja de prejutjar... Deixem ja de ser tan cruels!

Si tornem al diccionari, diu que discapacitat “ és persona amb un defecte, sigui físic o mental”.

Què bo, com m'agrada el diccionari... Doncs ara ja podem dir que tots som discapacitats, amb major o menor mesura, perquè tots tenim mancances però també bones virtuts.

Escolteu bé i no em digueu que arreu no hi ha escampats:

Prejudicis perquè no sap contestar, perquè li costa parlar o simplement per l'aspecte...

Prejudicis per com beu, perquè sol no pot menjar, perquè no segueix les normes...

Prejudicis perquè veu amb un bastó, perquè condueix cadires, perquè té al cervell ferides...

Prejudicis perquè sí...

Cada persona és un ser,
no hi ha cap que sigui igual
però tots ens mereixem tastar la felicitat.

Parem ja de prejutjar,
deixem-nos de prejudicis.

Tots necessitem ajuda o la necessitarem, no volem que ens tinguin pena, volem sentir acostament i sentir-nos estimats.

Recordeu sempre això : “ Amb mancances i virtuts, en major o menor mesura, tots, tots som discapacitats.”

Al blog, en teniu unes fotos de l'acte on vaig tenir l'honor de llegir aquestes paraules
[ESQUITXOS](#)

una abraçada
joan